DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 17den JUNY, 1826. N. 24

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Lee.

UIT DE ARNHEMSCHE KOURANT VAN DEN 3DEN JANUARY 1826.

OVERZIGT DER VOORNAAMSTE GEBEURTENISSEN SEDERT HET BEGIN DES JAARS 1825 TOT DEZEN TYD.

Op nieuw is een jaar, een alzins gewigtig jaar, voor ons oog verdwenen. Het heeft zich niet door eene dier gewigtige beslissende gebeurtenissen in de geschiedenis der wereld gekenmerkt, welke daarin een tydvak bepalen. Integendeel is de vrede over het algemeen in *Europa* bewaard gebleven. Maar de stryd, die ons werelddeel in twee partyen splitst, de stryd tusschen het *gezag der wet, tot welzyn der burgers*, en die van de *willekeur der vorsten, ten behoeve van sommige grooten*, de stryd van verlichting, beschaving en menschenwaarde, tegen duisternis, bygeloof en slaverny, heeft daarin onophoudelyk voortgeduurd en opmerkelyke verschynselen voortgebragt.

Tot op den 1sten December dezes jaars, is het Heilige Verbond ongerept in stand gebleven, en heeft alle de daarby bedoelde werking kunnen doen. Deze werking drukt vooral op *Duitschland Frankryk, Spanje, Italie* en *Griekenland.* In het eerste dier landen is de drukpers op den duur door de *Censuur* aan banden gelegd, het eenige, waartoe zich de anders levenlooze, of althans slapende, *Bondsvergadering*, op den alles beheerschenden wenk van *Oostenryk* en *Pruissen*, bevoegd heeft verklaard. Het overlyden des konings van *Beyeren* intusschen, zal den invloed van dat Verbond op de Constitutionnele Staten van *Duitschland*, die *Metternich* vergeefs van hun kostbaarste kleinood heeft zoeken te berooven, niet vermeerderen. Reeds heeft de nieuwe koning *Lodewyk*, door het naauwkeurig in acht nemen van de vormen der Constitutie by zyne troonsbeklimming, door de stipte en heilzame bezuinigingen welke hy invoert, zich als een' uitmuntend Vorst doen kennen. Ook in *Wurtemberg* en *Baden* gaat de Constitutionnele regering met *Duitsche* bedaardheid, kalmte en standvastigheid, haren gang, in zoo verre de invloed van de wetten, te *Frankfort*, door de gehoorzame dienaars van *Oostenryk* en *Pruissen* uitgevaardigd, hen niet belemmeren. Maar *Pruissen* tracht vooral zyne half *Roomsche* kerkenorde met *Crucifix* en *Exorçismus* en waskaarsen, en wat van dien sleep van plegtigheden meer zy, door begunstiging der laffe of baatzuchtige geestelyken, welke zich daaraan onderwerpen, boven de bekwaamste en uitmuntendste Godgeleerden, die zulks weigeren, te doen stand grypen; doch de geest der Protestantsche leeken, zoo wel als der geestelyken, verzet zich tegen dit *interim*, tegen deze brug naar *Rome.*

Doch deze maatregel is nog niets tegen de talooze schendingen van het Charter, van de vryheid der eerediensten, ja van de vryheden der *Gallicaansche* kerk in *Frankryk.* De *Jezuiten* steken openlyk het hoofd weder op; de afgeschafte monnik orden herleven; de *zendelingen* doorkruissen het zuiden van *Frankryk*, alwaar zy het volk door de verachtelykste goochelkunstjes in het domste bygeloof der Middeleeuwen zoeken te versterken of op nieuw daarin te dompelen; men veroorlooft zich in openbare, zelfs van Staatswege uitgegevene, geschriften, de hatelykste uitdrukkingen tegen de Protestanten, die men genoegzaam als menschen zonder godsdienst beschryft. Overal steken de Geestelyken het hoofd op, en prediken *Ultramontaansche* stellingen, die zelfs een *Lodewyk* XIV. niet duiden kon. Maar de geest der groote massa van het Fransche volk heeft zich nogtans zoo duidelyk verklaard, dat zelfs de party, aan wier hoofd zich thans blykbaar het Ministerie stelt, niet heeft durven wagen, den eed des konings op het Charter weg te laten, by het krooningsfeest, hoezeer zy daarby ook zorgvuldig al den *Gothischen* zwier der Middeleeuwen te hulp riep, tot zelfs het olyfleschje toe, uit den Hemel gebragt, om den moordenaar *Klovis* te doopen. Zoo lang ook de vryheid van drukpers bestaat, welke de tegenwoordige koning, tot zyne wezenlyke eer, by het begin zyner regering hersteld heeft,—zoo lang zal de vereenigde papery en *bureaucratie* eenen opziener ter zyde hebben, die alle hare schreden, al zyn die nog zoo in het duistere, bespiedt, alle hare kronkelingen nagaat, hare kuiperyen verydelt, hare schynheilige daden ontmaskert. En deze vryheid is in het laatste gedeelte dezes jaars op eene schitterende wyze door het eerbiedwaardige *Parysche* geregtshof gehandhaafd. Eer zy de uitspraak dezer moedige mannen, die in het aangezigt van *Villele* en zyne medestanders, in spyt der *Jezuiten* (die geene menschenlevens ontzien) de vryheden der *Gallicaansche* kerk gehandhaafd hebben!—De geest des volks toonde zich in dit vonnis en de luide toejuiching van hetzelve, in de lykstaatsie van den waardigen *Foy*, door honderd duizenden gevolgd, en in den afzonderlyken druk van *Molière's Tartuffe*, (een toonbeeld der huichelaars), waarvan verscheidene duizenden op eenen dag gedrukt zyn. Dus zien wy, dat ook hier de invloed van het Heilige Verbond niet toeneemt, en dat het algemeen gevoelen tegen hetzelve nog altyd een bolwerk oplevert.

Spanje.—Het hart van elken menschenvriend bloedt, wanneer hy de zee van rampen bedenkt, die het Heilige Verbond over dit ongelukkige land heeft uitgestort. De handel te niet, de zeevaart door Colombiaansche kapers belemmerd, het leger, of het rampzalige overschot van een leger, onbetaald, ongekleed, ongevoed, tot rooven of verhongeren genoodzaakt.—De schatkist tot den bodem uitgeput, en voor geen penning krediet, daar *Ferdinand* met hardnekkigheid weigert, de Constitutionnele leeningen te erkennen. Het volk aan benden moordenaars (de koninklyke vrywilligers) overgegeven, al wat fatsoenlyk, verstandig, beschaafd of wel denkend is, tot de vlugt genoodzaakt, of in de gevangenis geworpen en in levensgevaar. Priesters en monniken alleen ryk, alleen in het bewind of althans invloed genietende. Vreemde troepen in het land, die nog beletten, dat het niet eene groote moordkuil wordt, en die niet zullen heengaan, voor *Frankryk* (waartoe wel nig kans is) betaald zy. Ziedaar het lot van dat *Spanje*, hetwelk nog in 1820 zoo veel hoop opleverde, van eenmaal een vry, gelukkig, verlicht Ryk te zullen worden!—Zelfs die armhartige kleine zweem van gematigdheid, welke de minister *Zea* betoonde, meer door de aanhangers van den Infant Don *Carlos*, voor welken *Ferdinand* (!!!!!—) nog te gematigd was, eenen *Bessières* en zyne medestanders, te straffen, dan door de Constitutionnelen te beschermen. Deze gematigdheid was nog kettery in de oogen dergenen die *Spanje* beheerschen—der monniken.

Is het te verwonderen, dat dit bykans ontbondene land nu *alle* zyne overzeesche volkplantingen op het vaste land van *Amerika* verloren heeft? Aldaar heeft de bevryder *Bolivar* thans zyne luisterryke taak, door de verlossing van *Peru*, geëindigd. In dat land zyn thans *Callao*, de haven van *Lima*, waar de onbuigzame, standvastige *Rodil* gebied voerde, gelyk het kasteel *St. Juan d'Ulloa*, by *Vera Cruz*, in *Mexico*, de eenige punten, die aan *Spanje* nog van deszelfs onmetelyke heerschappyen in de Nieuwe Wereld gehoorzaamden, benevens den *Archipel* der *Chiloe Eilanden* insgelyks bezweken, zoo dat *Spanje* van dat gansche Wereld-deel niets overhoudt dan zyn wankelbaar gezag op *Cuba* en *Porto Rico.* Dezelve hebben thans zes gemeenbesten tot stand gebragt, *Mexico, Guatimala, Colombia, Peru, Chili*, en *Buenos Ayres*, waarvan de meeste door *Engeland* reeds *erkend* zyn, en zulks eerlang waarschynlyk door onzen Staat, die aldaar reeds handels agenten heeft, zullen worden. Zelfs *Frankryk* schynt zyn belang boven de grondregels zyner *legitimiteit* de voorkeur te geven, het raadt tot een *bestand* met de vrye *Zuid Amerikanen*, noemt daartoe eene menigte, zoo het heet, gelyksoortige gevallen in de geschiedenis op, en vergeet het treffendste, het twaalfjarig bestand tusschen *Spanje* en ons Gemeenebest! Maar *Frankryk* heeft misschien goede redenen, om van onzen tachtigjarigen vryheids oorlog niet te gewagen. Aan het eiland *Hayti* heeft die mogenheid, tegen schadevergoeding der oude landeigenaars, de vryheid en onafhankelykheid geschonken.—Een wyze stap en een voorbeeld voor *Spanje!* Maar dit zal wel zoo veel geld van zyne oude kolonien niet kunnen bedingen.

Keeren wy ons van deze opkomende *Gemeenebesten*, die zulk eenen hoogen trap van voorspoed schynen te zullen beklimmen, tot de eenige *Monarchie* in dezelve, zoo zien wy hier een' nog meer gevestigden Staat. *Brazilie* heeft, onder de weldadige bescherming en bemiddeling van *Groot Brittannie*, den vrede met het Moederland *Portugal* gesloten, en daarby zyne volkomene onafhankelykheid bedongen. Het schynt, dat keizer *Pedro* het wel meent met de door hem gegevene Constitutie, waarin onder anderen het gewigtige artikel der *vryheid van Godsdienst* ook voor *Onroomschen*, niet is vergeten, iets, hetwelk men ook in een artikel der onlangs in *Buenos Ayres* aangenomene Staatswet vindt. Maar hoe: daar de koning van *Portugal*, die—door eene zonderlinge zelfwaanheid—den keizer titel by eene heerschappy over drie millioenen menschen had aangenomen, is overleden; moet nu de ware *Brazilische* keizer zyn erfregt op *Portugal* opgeven? Zoo ja, moet dan de diep onkundige zamenzweerder tegen zyn' vader, moet *Michiel* den troon beklimmen? In dat geval—wee! het arme *Portugal!* Thans mag het zich nog, door *Engelands* tusschenkomst, in een veel beter lot dan *Spanje* verheugen, hetwelk zyne kolonien niet kan herwinnen, en toch den dwazen trots heeft, van dezelve ook op voordeelige voorwaarden niet te willen vry verklaren. Een regte *Spaansche* bedelaars hoogmoed!

Het derde der ryken, die in 1820 eene constitutionele vryheid zochten te verwerven, *Napels*, zucht nog onder de kluisters eener *Oostenrykscha* bezetting, die het merg des lands uitput, en, zonder nuttig doel, deszelfs schuld doet vergrooten. Zal dan *Oostenryk* dit land blyven behandelen, gelyk de *Engelschen* de *Raja's* in *Hindostan*, aan welke zy een zeker getal hunner troepen opdringen, die deze Vorsten zelve, ter handhaving hunner afhankelykheid, moeten bekostigen? Is dit de *liefde* en *vrede* van het Heilige Verbond! *Dum solitudinem faciunt, pacem appellant.*

Over den *Heiligen Vader, Leo* XII., zullen wy liefst niets zeggen. Jammer, dat hy geene vyf eeuwen vroeger geleefd heeft, in onze eeuw behoort hy niet te huis. Hy verdoemt de Bybelgenootschappen, houdt *Jubilés* met groote *aflaten*, en pakt de *Joden* als vee in de steden op elkanderen. Men mag van de Pausen, sedert *Clemens* XIV., wel met *Horatius* zeggen: *Ætas parentum, pejor avis etc.* vooral het slot, (wel te verstaan, dat dit alles *geestelyke nazaten* zyn.) Het overige *Italie* rust in doodslaap, *onder* den looden Scepter van *Oostenryk.*

Doch wat is het gedrag van *Oostenryk*, omtrent *Italie*, by dat omtrent *Griekenland* vergeleken? Het is merkwaardig, dat in deze beide *klassieke* landen der vryheid, een' man, een' uitheemsch staatsdienaar, (Barbaar in den volsten zin des woords, zoo als de ouden het opvatteden) de vlugt der vryheid zoekt te stuiten, en—hetgeen in den tegenwoordigen toestand van *Europa* het zonderlingste is—dat zulks hem gelukt. Want wy kunnen ons niet ontveinzen, dat Griekenland's vryheid veroordeeld schynt, andermaal onder het barbaarsche juk der Ottomanen te bezwyken, en dat *Metternich* daarvan de groote bewerker is. Deze is het toch, die de voldoening aan de billyke klagten van Rusland heeft weten teleur te stellen, die Frankryk tot medewerking met de Porte en den Pacha van Egypte heeft overgehaald, die de uitrusting in de havens van dat land heeft bespoedigd, die door alle bedenkelyke pogingen de Grieken benadeeld en de Turken ondersteund heeft, doch niet geheel openlyk, eensdeels om dat misschien nog één klein overschot van schaamte, of liever vrees, by *Metternich*, voor de vergruizing van geheel Europa huisvest, hetwelk hem de ondersteuning der halve maan tegen het kruis voor eene heiligschennis zou aanrekenen; ten anderen om dat hy, door onzydigheid te veinzen, aan zyne benedene vrienden van grooter nut kan zyn, daar anders de Grieken de havens van Triest en Venetie zouden blokkeren, en alle Oostenryksche schepen op zee voor goeden prys verklaren. *Dit* belet nu eene *verklaring* van onzydigheid, die echter elk oogenblik door verleende bescherming aan Ottomannische schepen en vestingen, en overscheping van Ottomannische troepen in Oostenryksche schepen geschonden wordt. De prins Staatskanselier is zelfs met zulk eenen heiligen yver voor den *Koran* en het zwaard des *Sultans* vervuld, dat hy niet schroomt, in hoogen persoon zelf naar *Parys* te reizen, ten einde het Fransche ministerie in dienzelfden geest te stemmen, hetwelk hem by eenen *Villèle* gemakkelyk moet vallen. Van dien tyd af toch zien wy de Fransche Staatkundigen met eene teedere liefde voor dien grooten Egyptischen opkooper vervuld, en geheele vlooten voor hem te *Marseille* bouwen; wy zien by de laatste groote onderneming uit Egyptische havens eene geheele vloot van Europische schepen, en daarby Fransche officieren en krygskundigen, uitzeilen, die de halfnaakte Arrabieren en Fellah's in de Europische krygskunst onderwyzen, ten einde de Grieken te zekerder te vernietigen. En het is dan ook uit dien hoek, dat hun ondergang schynt te zullen opdagen. Van de zyde van *Konstantinopel* waar de Janitsaren elken Sultan, die om invoering der Europische krygskunde denkt, van troon en leven berou-

ven, waren de Grieken genoegzaam beveiligd; tegen ordelooze hoopen waren hunne dappere scharen bestand, maar, by gebrek aan krygskunst en krygstucht, niet tegen Europisch geoefende benden.

Daarom is het dan ook *Ibrahim Pacha* gelukt, na de landing op *Morea*, *Navarino*, (het oude *Pylos* van *Nestor*) na eene heldhaftige verdediging, te veroveren, tot in de binnenlanden door te dringen, aldaar *Tripolitza*, de tegenwoordige hoofdstad van den *Peloponnesus*, te bemagtigen, en zelfs de sterke vesting *Napoli di Romania* te bedreigen, van waar hy echter door de dapperheid der Grieken, en van eenen enkelden Franschman, verdreven is, die nog iets gedaan heeft om de eer zyner natie te handhaven. Ook uit het Noorden zyn de Turken, aangemoedigd door *Oostenryk*, naar *Missolonghi* voortgerukt, doch in den heldhaftigen, onvergetelyken tegenstand dezer vesting, die met de schoonste daden der oudheid vergeleken mag worden, waren *Metternich's* kunstenaryen, om de bezetting tot overgave te bewegen langen tyd mislukt. Ook in den *Peloponnesus* zelve, mag *Ibrahim Pacha grond* winnen; hy wint geene *menschen*, dan enkelde ongelukkige slaven, die hy te scheep naar *Egypte* zendt; maar de geheele bevolking, wier gedweeë onderwerping men te *Weenen* gehoopt had, vlugt voor den barbaar, of gordt de wapenen tegen hem aan, en *misschien* kan deze stryd der wanhoop het veege *Griekenland* nog behouden, hoewel de laatste, uit *Egypte* gezeilde vloot, met landingstroepen, hun gevaar meer dan verdubbelt.

Het is ondertusschen opmerkelyk, dat de overvaart *en* dezer vloot *en* der vorige heeft kunnen plaats hebben, terwyl toch de Grieksche vloten onder den wakkeren *Miaulis* en *Canaris* in zee waren, die eenmaal zelfs tot in de haven van *Alexandrie* zyn doorgedrongen, en dat de Mainoten, die dappere Laconische bergbewoners, te lande, byna geen tegenstand hebben geboden. Men kan zulks niet anders wyten, dan aan de noodlottige verdeeldheid der Grieken, die hunne zaak nog meer dan de buitenlandsche vyand benadeelt, die den alzins bekwamen *Maurocordato*, wiens Europische beschaving hem zoo ongemeen bevoegd maakte, om in deze oogenblikken aan het roer van zaken te staan, heeft verwyderd, en het meer woeste partyhoofd *Colocotroni* daarvoor in de plaats gesteld. *Deze* partyschap te sussen, en een heilzaam gezag daarvoor in de plaats te stellen, was zekerlyk het doel der mannen, die aan *Engeland* het oppergezag over *Griekenland* opdroegen. Zoo deden ook eenmaal onze Staten, toen, na de overgave van *Antwerpen*, de zaken van ons Gemeenebest byna hopeloos schenen te staan, zonder hulp van buiten. *Elizabeth* nam de Souvereiniteit niet aan, doch, edelmoediger of onverschrokkener dan het tegenwoordige Engelsche ministerie, zond zy dadelyk krachtige hulp naar *Nederland*.

Het schynt te zonderlinger, dat het kabinet van *St. James* deze zelfde party niet gekozen heeft, wanneer wy *en* deszelfs onbetwiste magt en heerschappy ter zee, *en* deszelfs *liberale* Staatkunde, vooral in dit oogenblik onder *Canning*, en deszelfs gedrag omtrent de nieuwe Gemeenebesten van *Amerika* nagaan, welke het openlyk erkent, en deze erkentenis tegen de vertoogen van het hof van *Madrid* met mannentaal verdedigt. Ook twyfelen wy geen oogenblik, of, indien de eilanden *Hydra*, *Spezzia*, *Samos*, en andere van den *Archipel*, *Englands* bescherming hadden ingeroepen, dit verzoek zou zyn bewilligd geworden. Maar *Engeland*, hetwelk overal de monden der Rivieren en in gangen der Zeeën door eilanden of onverwinbare sterkten gaarn in zyne magt ziet, (van de *Elve* door *Helgoland*, van de *Middellandsche* zee, westelyk gedeelte, door *Gibraltar*, oostelyk gedeelte door *Malta*, van de *Adriatische* zee door *Corfu*, van de golf van *Bengalen* door *Ceylon*, enz.) dit *Engeland* waagt zich niet aan uitgestrekte bezittingen op het vaste land, uitgezonderd in *Hindostan*, waar de inboorlingen moed, noch kracht, noch strydbaarheid tegen hetzelve bezitten. Het gebied over *Morea* zou misschien *Oostenryk*, misschien zelfs *Rusland* en *Frankryk*, tegen hetzelve in het harnas jagen. Daarenboven heeft *Engeland* dit jaar weder in moeyelyke omstandigheden verkeerd, eensdeels door den kostbaren en nog onbeslisten oorlog tegen de Birmans, in het Oosten, anderdeels door de met zoo veel aandrang vernieuwde eischen der Roomsch Katholyken, vooral in *Ierland*, niet, gelyk men zeer verkeerdelyk zegt, om *emancipatie* of *vrystelling*, maar om *aandeel aan de Regering*. Gelukkig voor *Europa's* vryheid, voor het welzyn van *Engeland* zelve, voor de bedreigde rust der Protestanten, is, door de wysheid van de kamer der Lords, deze gelykstelling der Roomschgezinden geweerd; onder den blykbaren invloed der Jezuiten, zouden de bemoeizuchtige Roomsche leeraren (gelyk nog onlangs gebleken is), niet alleen spoedig in *Engeland*; maar zelfs in naburige landen alles met list of geweld zoeken terug te brengen tot de *alleen zaligmakende* (!) kerk.

Hoe gelukkig deze uitslag van het lange geschil over den toestand der Roomschgezinden in *Ierland* geweest is, beseffen wy Nederlanders het best Heeft niet een der leden van het Roomsche Comité, te *Dublin*, een onderzoek naar den staat der Roomsch Katholyken in *Nederland* voorgeslagen, en zich daarby uitdrukkingen laten ontvallen, juist geschikt, om onze Belgische Broeders tot opstand aan te zetten, indien hun gezond verstand de groote meerderheid derzelve niet hartelyk met de vaderlyke bedoelingen der regering deed instemmen. Want onze koning, altyd bedacht om het welzyn zyner onderdanen te vermeerderen, heeft de vreemde priesters (die ongeroepene twiststokers en predikers van bygeloof en onverdraagzaamheid) verwyderd, de vorming der Roomsche Geestelykheid in *Belgie* ter harte genomen, en haar de onwaardeerbare weldaad bewezen, van door eene doelmatige *voorbereidende (propædeutische)* vorming, het verwyt van onkunde, hetwelk zoo zwaar op haar drukte, voor het vervolg weg te nemen. Zeer juist hebben de verlichte Luxemburgsche Geestelyken in hun dankadres wegens het *Collegium Philosophicum* laten invloeijen: "dat de tegenstanders van hetzelve volkomen den geest van keizer *Juliaan den Afvalligen* ademen, die ook de onwetendheid der Christenen, vooral den Christen Geestelyken, door het verbieden eener geletterde opvoeding, zocht te bevorderen." En toch, welk een hardnekkig en onverstandig geschreeuw heeft niet deze maatregel, vooral buitenlands, by de in Frankryk heerschende Jezuiten, en in hun dagblad, de *Etoile*, verwekt? Hoe zyn deze klagten der onkunde, door binnenlandsche *Echos*, zelfs op eene plaats, waar men die minst verwacht zou hebben, herhaald? Doch dit alles is zonder gevolg gebleven by 's konings standvastigheid, by den goeden geest, die het volk en de groote meerderheid der Staten Generaal blyft bezielen. De regering houdt haren vasten rustigen gang, de koning wordt hoe langs zoo meer door de natie bemind, en zelfs door buitenlanders als een voorbeeld eenes constitutioneelen monarchs aangeprezen, vooral door Franschen, die ons het bezit van zulk eenen koning benyden. En heeft zich niet ook het karakter der natie weder op de gunstigste wyze vertoond by de ryke liefdegiften voor de slagtoffers der vreesselyke overstrooming van den 4den en 5den February! Ook in deze ramp toch is weder de oud Nederlandsche weldadigheid in haren vollen luister ten toon gespreid, en heeft den band, die allen zamenstrengelt, nog naauwer toegehaald door koorden der liefde, gelyk de tentoonstelling te *Haarlem* den volkgeest, door het trotsche gezigt der onmetelyke nyverheid en het vindingryke kunstvermogen, zoo van Zuid als Noord Nederlanders, kan streelen en verheffen, en de broederschap tusschen Belgen en Bataven versterken.

Het is waar, onze buitenlandsche bezittingen vertoonen zich minder gunstig. Een *te kort* van 20 millioenen voor *Oost Indien* in acht jaren is eene nooit gehoorde en allerverdrietigste zaak! Is *dat* de winst onzer volkplantingen? En zal het in het vervolg beter gaan, nu *Celebes* en een gedeelte van *Java*, ook van *Borneo*, zoo wy meenen, in opstand zyn, en door de wapenen moeten worden te onder gebragt? Zal dat niet weder geweldige Rekeningen geven?

Ons koninklyk huis mogt dit jaar, door de echtverbindtenis van 's konings tweeden zoon, den geliefden prins *Frederik*, en met de intrede van het jonge paar in *Nederland*, nieuwe stoffe tot blydschap ontvangen. Maar eene andere princes, door den echt met dat huis verbonden, trof daarentegen een gevoelige slag, een slag, die door geheel *Europa* weergalmde en groote gevolgen kan hebben, de dood van keizer *Alexander* van *Rusland*! Na eene bykans vyf en twintig jarige regering is deze vorst, aan wiens bestuur zich zoo vele en groote herinneringen vastbechten, in de kracht van zyn leven bezweken. Met hem eindigde het jaar, als met een' donderslag uit een' helderen Hemel, *Alexander* was de stichter, de groote bevorderaar van het Heilige Verbond; zal dit verbond met hem vallen (immers het was *personeel*, en geen eigenlyk Staats verdrag of bondgenootschap in den gewonen vorm)? Zal dit sterfgeval invloed hebben op de worsteling op leven en dood der Grieken, tegen hunne verdrukkers; Zal de nieuwe keizer Nikolaas met het taaye geduld, met de onbegrypelyke lydzaamheid van *Alexander*, den hoon verkroppen, dien de Turk, fier op *Oostenryks* partydige begunstiging, niet ophoudt *Rusland* aan te doen? Of zal hy zyne slagvaardige, van verlangen brandende scharen, het sein geven, om den erf vyand van hun land en geloof eindelyk eens voor goed te vergruizen? Zal *Oostenryk* als dan onbeschaamdelyk voor de barbaarschheid den openen stryd wagen? Wie zal dit alles durven beslissen? Genoeg, het loopende jaar gaat zwanger van groote gebeurtenissen, en zeker zullen wy by deszelfs einde konnen zeggen, of christendom, verlichting en beschaving, dan of het *Islamismus*, barbaarschheid en domheid in het vaderland van *Themistokles* en *Perikles*, van *Epaminondas* en *Demosthenes* zullen regeren.

Den 15den Juny 1826.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht, Gouverneur dezer Eilanden, ten behoeve der Heeren Officieren enz: van Zyner Majesteits Zeemagt op deze Station, noodig hebbende eene som van ongeveer Negen Honderd Guldens Nederlandsch Courant, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten op den 19den dezer, tot des middags te twaalf ure, ter Gouvernements Secretary inteleveren, den voordeeligsten koers zullen aanbieden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Gouvernements Secretary op Curaçao den 15den Juny 1826.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met Z. M.'s korvet de Eendragt, en dat dezelve Brieven Zak op Woensdag den 21sten dezer, des namiddags te drie ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 13den Juny 1826.

BY besluit van Zyne Majesteit den Koning dd. 5den Maart 1826. is de Heer M. Ricardo gehouden voor ontslagen van de functien van Gouvernements Translateur en Interpreteur alhier.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 16den Juny 1826.

DE Kommandant en Officieren van Z. M.'s Korvet Eendragt, eerstdaags de reize naar het Moederland zullende aannemen, verzoeken een ieder welke nog geldelyke invorderingen ten hunnen laste mogte hebben, daarvan opgave te doen aan den Administrateur dier bodem.

J. W. KLIS.

Lyst der sedert den 9den tot den 16den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

C G Frois	J Dovale jr.
C Louis	M M Popa
Paice & Lesier	S A Daza
Leonore Larmes	B N y Naranjo]
Anthony Whathheat	E Penso
R Belmonte	José de Manterola
J Bronsueneo	Juan Francisco Altuna

Curaçao den 16den Juny 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

10.	bark	Aimable Soledad, Casseres,	Coro
12.	——	Concordia, Wever,	Aricola
	schip	Douglass, Fowler,	New York
	golet	Twee Vrienden, Wever,	Aruba
13.	bark	Maria Manuela, Fernandez,	Coro
	golet	Caraqueño, Ramieres,	dito
	——	Maria Carolina, Rotjes,	La Guayra
14.	——	Anita, Hanzen,	St. Jans Baai
	bark	Margaretha, Gaudio,	Porto Rico
15.	golet	Juliana, Eugene,	Havana

UITGEKLAARD—JUNY.

12.	golet	Amelia, Lopez,	Maracaybo
13.	——	Juanita, Stromb,	Puerto Cabello
14.	——	De Gezusters, Wever,	Aruba
	bark	Aimable Soledad, Casseres	Coro
	golet	Twee Broeders, Laclé,	Aruba
	——	Theresa, Rekweeter,	Puerto Cabello
15.	bark	De Hoop, Molina,	Coro
	golet	Twee Vrienden, Wever,	Aruba
16.	bark	Concordia, Wever,	dito

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 18den Juny, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Verleden Dingsdag zynde de verjaring des geboorten dags van Z. K. H. Willem Fredrik Hendrik, derden zoon van den Prins van Oranje, werd er een saluut gedaan van het Fort Amsterdam; en des morgens te 10 ure trok het garnisoen binnen gemeld fort in Parade.

Z. M.'s korvet de Pallas, gekommandeerd door den kapitein luitenant H. van de Velde, kwam op Donderdag morgen binnen deze haven. Ten anker komende deed zy een saluut, hetwelk behoorlyk beantwoord werd.

De Pallas zeilde op den 20sten April van Hellevoetsluis, kwam na 10 dagen overtogt te Cadix aan, en vertrok van daar op den 20sten Mei. Zy vertoefde ook op dezen overtogt twee dagen te Barbados.

Schoon dit vaartuig zulk een korten overtogt heeft van Cadix, hebben wy echter niets vernomen wegens de gesteldheid van Spanje, ofschoon wy hiernaar geinformeerd hebben.

Met de Pallas kwamen alhier aan de Weled. Gestr. Heeren E. J. Grothe, Z. M.'s Konsul Generaal en J. J. A. Dieper, Vice-Konsul voor de Republiek van Mexiko en W. Lobé Konsul Generaal van het Gouvernement der Nederlanden voor Cuba; als mede de Echtgenoote van den Heer Lobé en gevolg.

By deze gelegenheid vernemen wy dat Z. M.'s Brik de Panter, op primo Mei ll. in dienst voor deze station zoude gesteld worden, onder kommando van den kapitein luitenant Buis.

Z. M.'s paketboot de Sirene, is op den 20sten April te Hellevoetsluis aangekomen.

Het publiek zal zich wel kunnen herinneren dat de functien van den Heer M. Ricardo als Gouvernements Translateur en Interpreteur, in de maand October des Jaars 1824, door het Gouvernement dezes Eilands zyn gesurcheerd geworden, ter oorzake van zyne bemoeyenis destyds met de protestatie van eenige Individuen tegen het Gouvernement en waarover het Officie Fiscaal procedures tegen die Individuen gevoerd heeft; de uitslag waarvan in ons blad van den 22sten October 1825 No. 42 vermeld is.

Wy hebben deze week de Colombiaansche kouranten ontvangen loopende tot Juny de zelve bevatten de gewichtige depechen van generaal Paez aan den President Verlosser en den Vice President van het Kongres van Bogota; in dezelve geeft hy verslag van de gebeurtenissen onlangs voorgevallen in Venezuela.—Reeds lang was het volk ryp het juk van het Kongres afteschudden, welks verfoeyelyk bestuur het ongelukkig maakte; het was alleen het beleid van Paez die dit tydelig vertraagd heeft, hy was de zuil die het Kongres ondersteunde. Doch in het einde van 1824 had het Kongres eene algemeene oproeping der militie bevolen, welke echter toenmaals uitgesteld werd tot December 1825, wanneer er door het volk van het binnenland eene revolutie gesmeed zynde het noodzakelyk werd om de militie te wapenen, daar deze zich niet vrywillig wilden laten opschryven, zoo heeft Paez daartoe dwangmiddelen moeten gebruiken; hierover is hy door zyne vyanden by het Kongres aangeklaagd geworden en Santander heeft vervolgens het Kongres genegen als een geschikt instrument om Paez, wien hy eenen personeelen haat toedraagt, te doen vallen, door Escalona in zyne plaats te benoemen. Paez zich gewillig onderwerpende aan het Kongres, legde het kommando neder—Maar de inwoners van Valentia wetende dat zy hunne vryheid aan Paez verschuldigd waren en dat Escalona die stad aan Bovez had overgeleverd, smeekten de municipaliteit voor het behoud van Paez; toen de municipaliteit hier niet terstond toestemde, ontstond er een algemeen opstand; oproerige benden doorkruisten de stad en ommestreken, en eenige personen verloren hierby hun leven. Toen de municipaliteit zag dat dit in een zwaar bloedvergieten zou afloopen, stemde zy toe tot het herstel van Paez en voldeed tevens verders aan den wil des volks door hem tot civiel en militair opperhoofd van Venezuela te benoemen, waartoe Caracas en alle zuidelyke en westelyke gedeelten van Venezuela met vreugde hunne toestemming gegeven hebben. Paez hoewel geheel afkerig van eerzucht heeft dit aanbod tot welzyn en behoud van zyn vaderland niet kunnen afwyzen.

De Colombiaansche kouranten meten ook breed uit over de verdrukking die Venezuela van wegens het Kongres heeft moeten ondervinden en volgens de depeches van Paez zal het gansche volk liever met de wapens in de vuist sterven, dan weder onder zulk een hatelyk bestuur terug keren.

Dit is de hoofdzakelyke inhoud dier kouranten, maar verders vernemen wy dat Paez eene oproeping gedaan heeft aan de Llaneros, waarin hy hun herinnert dat zy hunne onafhankelykheid aan hem verschuldigd zyn en dat zy het meest toegebragt hebben aan de verlossing van Venezuela onder zyn kommando; verders roept hy hen te wapen om te stryden tegen den nieuwen despoot, den eenigsten die zich tegen het geluk van Venezuela nog verzet, (dat moet zeker Bermudez zyn.)

Wy vernemen daarenboven dat alle weerbare manschappen in Venezuela gewapend worden en dat er eene expeditie tegen Cumana, waar Bermudez het bevel voert, wordt uitgerust; ook was er beslag gelegd op de Colombiaansche vaartuigen te La Guayra enz. ten einde in deze expeditie gebezigd te worden.

In de vlakten van de Apure was den uitvoer verboden van rundvee naar die plaatsen welke zich tegen het besluit der municipaliteit van Valentia en Caracas verzet hadden.

Te Caracas had men ook tyding dat insgelyks het departement Quito, nevens Cartagena en Guayaquil by het Congres te Bogota aanzoek gedaan hadden voor een Federatief gouvernement.

Met de aankomst van het Amerikaansche schip Douglas hebben wy eene reeks Nieuw Yorksche Nieuwspapieren ontvangen loopende tot den 23sten laatstleden.

Wy vinden in deze kouranten dat het den Engelschen gelukt is, vrede te sluiten met de Birmannen. Een traktaat is gesloten geworden door het Birmesche gouvernement, waar waardoor de Britten hunne bezittingen in de Oost verder zullen uitstrekken.

De aankomst van Lord Cochrane in den Archipel wordt bevestigd. Hy zal eerst den staat der zaken in Griekenland onderzoeken, en dan zal hy het bevel nemen over een eskader, het welke uitgerust zal worden door de Philhellenische Committé van Londen en die van Parys. Zoo hy maar niet te laat komt.

Eene wet is doorgegaan in het Huis der Vertegenwoordigers te Port au Prince, waarby van primo Augustus aanstaande af, de havens van St. Marc, Port de Paix, Monte Christo, Azua, Acquin, Anse d'Hainault en Miragoane gesloten zullen worden voor vreemde kommercie gevoerd zoo wel in vreemde als nationale vaartuigen.

Wy lezen dat de minister Stratford Canning, orders bekomen had om ernstig en nadrukkelyk zich met de Porte te onderhouden, wegens de wrede wyze van oorlogs voeren tegen Griekenland; en het Turksche gouvernement te bewegen om de onafhankelykheid der Grieken te erkennen, of zoo lang opgehouden met krygsverrigtingen tot dat er eene vrede onderhandeling in stand gebragt worde.

De Britsche konsul te Alexandrie heeft ook orders bekomen om stiptelyk de Engelsche vaartuigen te verbieden, het vervoeren van krygsbehoeften van Egypte naar Griekenland.

New York, Mei 23.

London, April 19.—Het volgende is een afschrift van eenen geloofwaardigen brief, ontvangen van een' Engelschen kolonel, die een der dappere verdedigers van Missolonghi was.

St. Anne's naby Lepanto, den 14den Maart.

Missolonghi is gevallen. Die heldhaftige stad welke 18 maanden lang, de krygsmagt der ongeloovigen verslagen en 82 aanvallen weder staan had, is op den 10den dezer, stormender hand ingenomen. Arme St. Aubyn viel by deze gelegenheid, maar hy stierf dapperlyk. Op den 8sten terwyl wy ons verheugden over onze laatste overwinning, verscheen Ibrahim Pacha, versterkt door 7000 man troepen, vóór deze plaats en het ons weder tot overgave opeischen, beloovende gunstige voorwaarden te zullen geven; dit van de hand gewezen zynde, had er een hevig gevecht plaats en het gevolg hiervan was, dat hy terug moest trekken, met een verlies van 700 dooden, 200 gekwetsten, 400 krygsgevangenen, 4 stukken geschut en 2 standaards. Op den 9den keerde hy terug met 20,000 man en eenen ontzachgelyken trein van artillerie, waarmede hy de stad van alle kanten omcingelde.

Wy hadden slechts 7000 man tegen hem, welke uitgeput waren door vermoeyenis, maar allen geresolveerd, te overwinnen of te sterven.

In den avond ontvingen wy het Sacrament in de kerk van St. Sophia en trokken naar onze posten, van waar helaas! weinig terug keerden. Ten 12 ure begon de vyand een verschrikkelyk vuur, uit 155 kanonnen en 48 mortieren, het welke zonder tusschenpozen duurde tot den volgenden morgen ten 10 ure, toen de muren in puinhopen geschoten waren. De vyand viel ons in vier rigtingen aan, en na twee uren vechtens, baande zich eenen weg door de stad.—Toen was het gevecht hevig op de verschrikkelykste wyze; de straten waren opgehoopt met dooden en gekwetsten, terwyl het bloed in stroomen liep. Het vernielen van de Turken was ontzettend: want elk huis was eene volmaakte fortres en de grond werd duim voor duim betwist. Onze kloekmoedige Fransche vrywilligers deden wonderen van dapperheid. Drie malen aangevoerd door onzen dapperen St. Aubyn, vielen zy den vyand aan, dreven hen weg met groot verlies en namen een aantal krygsgevangenen; maar toen zy ten vierde male verwoedend aanvielen, werd onze dappere St. Aubyn in de borst geschoten en hy stierf in myne armen, verzoekende my, in zyne laatste oogenblikken, liever te sterven dan overtegeven.

Intusschen verdedigde de gouverneur zich met heldhaftige hardnekkigheid in de kerk; maar toen de deuren van de kerk opengebroken en de meesten zyner manschappen gedood en gekwetst werden, liet hy de myn springen, waardoor de kerk en de vesting vernield werd en hy en 2000 barbaren verschrikkelyk in de puinhoopen omkwamen. De vyand bleef toen in het bezit van de duur gekochte stad; wy verzameldeen 3000 man van de dappere soldaten die zoo wel gevochten hebben; en na een hevig gevecht baanden wy ons eenen weg uit de stad, latende de vyand in het bezit van eenen puinhoop, die Ibrahim 9000 van zyne beste troepen in het laatste gevecht gekost heeft. Ik vereenigde my met generaal Gouras op den 12den. met 2500 man, 150 gevangenen, 6 kanonnen en 9 standaards, afgenomen van den vyand gedurende het laatste noodlottige gevecht. Wy voerden het lyk van St. Aubyn met ons mede, dat met militaire eerbewyzen op heden ter aarde zal besteld worden.

Translation

REPUBLIC OF COLOMBIA.

José Antonio Paez, civil and military chief of Venezuela, &c. &c.

Head quarters Caracas, 29th May 1826.—16th.

MOST EXCELLENT SIR,

Suspended in my functions of commander in chief and in those of the other offices entrusted to me, in consequence of the Senate having admitted the charge preferred against me by the House of Representatives Y. E. prompted by duty, has appointed brigadier general Juan de Escalona to be my successor *pro tempore*, who by my directions was duly altho' reluctantly acknowledged as such by the troops under my command. The inhabitants of Valencia, who since the year 1811 had been a prey to all the horrors of war, and were strangers to tranquillity until after 1823, when the conquest of Puerto Cabello by the triumphant arms of the Republic and the unrelenting perseverance with which I destroyed the guerillas which harassed the inhabitants of the interior, have blessed them with peace, were convinced that they were indebted for their happiness to the interference of my authority, in exercising which the welfare and repose of the country was my object and my sole glory of commanding—they were no sooner acquainted with the events of the day and with my projected departure to repair before the Senate, than they presented themselves to the municipality, whom they requested to take the matter into consideration—to lay before the government the great evils which were to be expected from the want of my presence and to allow me in the meantime the exercise of the command, to which the municipality after pondering on the circumstances replied by a declaration of the inhabitants that to suspend the execution of a decree of the Senate, was beyond the limits of its power—notwithstanding this, the disturbances which took place from the 29th to the 30th April last—the appearance of parties of armed men, firing in the streets and foreboding a general revolution—on the other hand similar bands committing robbery and murder in the fields and the sight of three victims brought to the square, of which two deprived of life and the other in agony, gave new impulse to the people, who convinced that anarchy and a total dissolution of the present order of affairs would be the consequence of my absence from this country, repeated their application in the strongest terms. Every individual seized with fear, as regards the safety of his life and properties was determined at all peril to restore me to the command—a mass of upwards of three thousand individuals crowded in the municipality and by those in presence of the governor I was proclaimed commander in chief—director of the war department with all the attributes thereto appertaining—a number of more than three hundred inhabitants prevailed on me to quit my house and led me to the meeting, where, after expressing their wishes and the necessity of my continuing in command, in order to restore order and tranquillity enforce obedience to the authorities and preserve political confidence, I have at last yielded to their desire, and promised to defend their rights until the arrival of his excellency the President Liberator, whose excelling wisdom and thorough experience in the affairs of the revolution, will point out that reform to the Constitution, which would make our laws consonant with our character, our habits and the products of our soil.

These departments were not happy under the constitution—they found the laws and the policy of your government to be discordant to their wishes: of this your excellency has had due information as well thro' the press of Venezuela as thro' my communications. My authority in these quarters, was the only column on which rested the fabric of our political system, now fallen for want of its prop. This city as well as the plains of Apure followed the steps taken in Valencia and the several municipality joined their votes to those of the municipality of Valencia, which in concert with that of Caracas adopted that plan of government which your excellency will see from the act of the 11th inst., which contains my appointment as civil and military chief, until the arrival of his excellency the President Liberator, or until it be ascertained from the inhabitants themselves under what reform they would continue to form a branch of the Republic. They have not the least intention of waging war against the other departments—full of confidence in the laws they have no other object in view, but their own welfare. The measures they have taken were such as would tend to do away with the inconveniences under which they were laboring, and not to invade a foreign territory—they have armed themselves for their own defence and not to commit any hostilities. It would be thus an act of temerity, if, pursuing as they do such a line of conduct, they should be insulted without being heard. They have no other wish than that the national convention intended probably for the year 1831 to review the Constitution, might now take place, in order to agree upon what may be most conducent to the happiness and prosperity of the departments which form the several branches of the Republic. Hence without altering that Constitution which may continue in full vigour, this measure will have no other tendency than to accelerate the period that it was deemed necessary to appoint for said convention.—In case of opposition, the first hostile proceedings shall by the people of these departments, be considered as a declaration of war, which in fact they are ready to face, altho' they now sue for peace. Coming to the point, I may without hesitation assure your excellency that these countries are unconquerable, and that the inhabitants are determined to die in the struggle rather than stoop to the laws and policy by which they have been hitherto governed. I beg your excellency will not believe these to be the effusions of pride, nor that I mean thereby to intimidate the Congress. No, it would be a wish of my heart, consulting the welfare of the country, if it were possible to shake the opinion of the people and if I were permitted at the expence of my own blood, to avert the calamities which would result from a breach of peace. I would then consider myself happy, if as an illustrious victim my memory were handed down to posterity, as a son of Colombia, whose submission rendered him far more conspicuous than his conduct in the field of battle.

Accept this, Most Excellent Sir, as an openhearted statement, dictated by the purest sincerity—launched in the sea of public affairs, I see but too distinctly the storm which threatens the Bark of the Republic, if the Congress, in the impression that the laws constitute the strength, were to adopt an imprudent resolution. It is obvious that an insurrection should be punished—nor it is less certain that a people composed of warriors is not easily subdued, and that the Republic in the event of an undertaking to resort to arms would considerably reduce those forces which might be better employed and withal enter into such enormous expences as would ruin our credit and drain our finances.

I could not refrain from this explanation, which will save me the regret of having concealed those evils which I see but too plain—and will at the same time justify me before the public, lest the results be attributed to some other personal views. Thus far have I acted my part, now it becomes the province of your excellency to pursue such conduct as prudence would point out to be most advantageous, and which would tend to restore harmony and good understanding. Would to Heaven that the consistency, happiness and welfare of these departments may be the work of the wise deliberations of your excellency and the Congress.

God preserve your excellency.

(Signed) JOSE A. PAEZ.

To His Excellency the Vice President of the Republic.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, May 9.

A letter received by the editor of the Charleston Courier, dated Matanzas 27th April, says that a French fleet had arrived at Havana. It was thought that it was sent out for the protection of the island of Cuba.—The failure of the house of Goldschmidt at London, it was expected, would injure some establishments at Havana and Matanzas; many bills having been drawn upon that house. Business was dull at Matanzas, the best coffee being worth only 8½ cents.

May 10.

A letter received at Philadelphia, dated 1st Feb. represents the force of the Patriots in the Banda Oriental to be 7000 men, and that of the Buenos Ayrean 3000.

May 11.

Extract of a letter from a young man in Montevideo to his brother in Philadelphia, dated Montevideo.Feb.2 —"We still hear that the patriots are advancing to besiege and bombard the town. It is certain that every person detected speaking against government will be imprisoned. Several have already been taken into custody.

Feb 5th.—The Buenos Ayrean fleet has driven the Brazilian fleet from the roads, and the latter has retreated a considerable distance down the river, nearly opposite this place. The Buenos Ayreans have sent two challenges, neither of which was accepted. I expect there will be something decisive in a few days, and have no doubt it will be in favor of the patriots. There are a great many vessels here bound to Buenos Ayres, and much merchandize of all kinds on hand."

Rio Janeiro, March 26.—We have received intelligence that gen. Sucre has entered Paraguay with a considerable force, and it is said the tyrant Francia has been taken prisoner.—The inhabitants, it appeared, were overjoyed at his coming. I should not be surprised to hear of his being on the march this way, and if the Chilian squadron arrives on the coast our market will decline.

May 13.

Mint of the United States.—Of the gold coinage of the mint during the last year, seventeen thousand dollars was from the product of the gold mines of North Carolina.

Letters from Lisbon of the 15th ult. stated that the Queen had recognized the Regency. The British ambassador, who is very assiduous, exercises a very decisive influence over the Regency, notwithstanding the opposition of the Spanish ambassador, and the French charges d'affaires.

All the acts of the Regency are in the name of Don Pedro.

May 16.

From Calcutta.—By the annexed intelligence it will be seen that the report of the conclusion of the Burmese War is to a certain extent confirmed; the ratification of the treaty by the Burmese government being all that is wanting. The British have extended their possessions in the East, as appears by the conditions of the treaty.

Calcutta, Jan. 20.—We this morning received an extra shipping report, announcing the arrival of the Enterprise steam vessel from Ragoon 14th inst. She brings the satisfactory intelligence of peace with the Burmese.

After the battles of the 2d, 3d and 5th, Sir Archibald Campbell moved on to Tatagon, 120 miles in advance of Prome, through a country fortified with the strongest stockades, but which had been deserted. The enemy had suffered severe loss by the cholera, and the ground was strewed with dead, in piles of 20 and 40. Immediately on the arrival of Sir Archibald at Tatoagoe, he was met by the first minister, Zootoo, sent *expressly* from Ava, to sue for peace, and after several conferences this boon was granted, on the following conditions:—The cession of Marque Tavey, Zea, and Arracan, to the British; Ava to receive a Resident, and Pagoon Consul, together with the payment of one croze of rupees, (ten millions.) The preliminary treaty is negociated, and 15 days allowed for the ratification to arrive from Ava."

It is stated as fact in some of the papers, though we know not on what authority, that the Duke of Wellington has accomplished the object of his mission to Russia, and has prevailed on the emperor Nicholas to join the other great powers, and interfere in behalf of the Greeks against the Turks.

A law has passed the House of Representatives at Port au Prince, closing the following ports, from 1st August, to foreign commerce whether carried on in foreign or national vessels: St. Marc, Port de Paix, Monte Christo, Azua, Acquin, Anse d'Hainault, and Miragoane.

May 19.

We have accounts this morning from Rio Janeiro, by an arrival at Salem, which state that the Buenos Ayrean and Brazilian fleets had a second engagement on the 27th of Feb. and that the conflict was a sanguinary one, and resulted in the defeat of the latter, with the loss of a steam vessel, one ship and one brig.

Foreign News.—A private letter, dated Corfu, the 24th March, states that Missolonghi has at length fallen, after a siege of ten months and a half. It was on the 8th March that Ibrahim Pacha gave the definitive assault. We know that the Christian garrisons of Anatolico and Vasiliades have been put to the sword, and that several chiefs and priests have perished at the stake by order of the ferocious conqueror; but we are ignorant of the fate of the garrison of Missolonghi It is probable that 10 000 women, children, and old men have been massacred at the moment of writing this letter. As to the soldiers, there were not 400 remaining to bear a musket, as they had been without provisions for three weeks.

Another account, from the Augsburg Gazette, says that every living being found at Missolonghi was massacred.

The arrival of lord Cochrane in the Archipelago is confirmed. He is first to make himself well acquainted with the state of affairs in Greece, and then take the command of a squadron which the Philhellenist Committee of London, and that of Paris, will send out to sea.

It appears by intelligence from Constantinople to the 11th of March, that the Honorable Stratford Canning had had a conference with the Reis Effendi, and it was generally reported that he had delivered to him a note in favour of the Greeks.

Accounts from St. Petersburgh to the 12th of March, represents that all is tranquil in that capital, but sad and silent.

Account from the frontiers of Poland to the 31st March, speak of the arrest of many individuals who have been detected in a conspiracy, similar to that of Russia.

The society for the Conversion of Jews annually spend about 14,000*l.* Many knowing Israelites, however, contrive to turn the pious zeal of the Society to a good account, by obtaining sums of money for their expenses whilst under a *course of conversion*, which having gained, they relapse into their former heresies.

The king of England has perfectly recovered from his late illness.

London, April 8.—A negociation is to be on foot between the Colombian minister and some merchants, for raising a sum of money adequate to the payment of the bills drawn upon him by the Colombian government, but which through the late unfortunate failure of the agents here, have not been paid. These bills amount to 120,000*l.*; and the terms on which the money is proposed to be raised, are suited to the exigency in which that government is placed. The minister propose to issue bonds at 50, with an absolute condition to redeem them within three years at 75; subject, however, to the ratification of the agreement by the Colombian government. Supposing it to be literally fulfilled, the lenders will obtain 10 per cent. interest for the money advanced, and 51 per cent. on the capital at the end of that period. The issue of the negociation has not transpired.

We believe we may state with some confidence, that Mr. Stratford Canning has been instructed to make such an urgent and forcible remonstrance to the Turkish government, on the nature of the tedious and barbarous warfare waging in Greece, as is likely to induce the Porte to consent, if not at once to the recognition of Grecian independence, yet to a suspension of military operations, preparatory to a negotiation on that important question.

Paris, April 13.—It is now generally admitted, even by *The Times*, which paper has until the last week supported an opposite line of politics, that the duke of Wellington experiences obstacles in the progress of the purport of his mission to St. Petersburgh, which he will find it difficult, if not impossible to surmount. It may be recollected that his Grace had two main objects in view:—the one, to prevent Russia meddling with Greece—the other, to prevail on her not to molest the Turk, provided the latter should consent to the independence of the Greek States. We never imagined that the emperor Nicholas would make any serious opposition to the first proposition. He flies at higher game than the possession of a few islands in the Archipelago, being well aware that they must ultimately depend on him if he ever drives the Turk out of Europe. The latter proposition, however, stands on very different grounds. Independent of the general wish of an entire people,—which points to the conquest of Constantinople, and of the sound policy of giving active employment, in foreign warfare, to a turbulent, discontended soldiery,—Russia, it must be admitted, has other and more plausible reasons for making war on the Porte. She complains, and with justice, of the non fulfilment of a solemn treaty (that of *Bucharest*) by which the Ottoman agreed to evacuate the provinces of Wallachia and Moldavia in a stipulated time; which time has however never yet arrived—nor ever will, unless Russia employs the sword to hasten it. The duke must here feel himself in a terrible dilemma. He should, in common justice, either prevail on the Turk to concede the point in question, or allow the Russian to obtain it his own way. It is, however, in addition, said, that the emperor Nicholas makes a kind of merit of allowing England to regulate the affairs of Greece—and calls for something in the shape of a "*quid pro quo,*" in return for the concession. His language is said to be something like. "You may have Greece, provided you will allow me to take Turkey." This places a fresh obstacle in the way of the duke; in fact, the path of our illustrious ambassador is beset with difficulties, which we fancy all his diplomatic talents, if he possess any, will be unable to overcome.—We should not however be surprised if, in the midst of all this finespun negotiation, the Russian army and people were to take the matter into their own hands, and, with one blow of the sword, cut assunder the Gordian knot.

From the London Times, April 14.

The most recent intelligence from Russia is not, we are afraid, of so cheerful a nature as we were justified in expecting from that which had previously reached us. The negotiation is not concluded, we believe, nor likely to be so very speedily. The duke, who had hoped to attain his end at the close of a second conference, is now not looked for in this country before the month of June. No judge from the general tone of the emperor Nicholas, much confidence, we have been given to understand, might be reposed in his peaceful dispositions; but it seems there are other dispositions to be consulted, before the policy of the Russian cabinet can be taken as a thing determined on. When a nation pants for war, it is not often that its government is found to resist the popular desire. When, further, the taste of the people is directed to a certain object, which accords with the ancient policy and personal ambition of its rulers, the chance of a long dispute between them is much diminished, and in practice may be said to have rarely, if ever, any existence at all.—When, again there is a menace, real or pretended, from the people, or from an immense army assuming to speak for its countrymen, that the point at issue with the sovereign shall be carried against him by force, and in contempt of his authority, a pretext is no longer wanting; a plausible motive is supplied for yielding to the "patriotic vehemence" of forty millions of men. The emperor Nicholas, therefore, if sincere in his early protestations of a wish to preserve the peace of Europe, may have been pushed into an abandonment of his own views by the urgency of other men's feelings, and by the progress of circumstances which the daily exhibition of such turbulent feelings in various parts of the empire has produced. If his imperial majesty was not sincere, he has been furnished with pretences showy enough to color over the deepest and darkest projects of warlike ambition which a thirst for the fair provinces of Turkey in Europe could suggest to him. Accordingly, it has not surprised us to hear, that while his imperial majesty approves so much of the proposal submitted to him as tends to the liberation of Greece, he is not equally satisfied with that which requires him to withdraw his troops from the frontiers of Moldavia and Wallachia.—With somewhat of a cavalier disdain for the principles and consequences of the old ballance of power,—nay, for those on which the Holy Alliance (that purely Russian system) itself was founded, and which recognise throughout a right in each government to meddle with and control the policy of every other,—it is whispered that his imperial majesty insists upon the amount and position of the Russian armies, on the line above referred to, being questions between him and Turkey only with which no other States have the least title to interfere! This is language for Buonaparte, not for Nicholas; and if acted on by Russia, cannot greatly tend to prolong the peace or to preserve the far-famed "settlement of Europe." To the above statements it must be added, that there is reason to believe a fresh conspiracy has been detected at St. Petersburg, the design of which was to assassinate the whole imperial family.

May 22.

Important—*War between Russia and Turkey.*—The following is an editorial paragraph taken from the London British Traveller, of the 18th of April, brought by capt. Bress, of the barque Arcadia, from Bristol, (Eng.) arrived here last evening:

"The din of warlike preparations sounds in the North; all the accounts to day wear a hostile aspect. The Czar seems resolved on war, and is arranging his immense strength, naval and military, for the assault on the sinking empire of the Ottoman. Admiral Greig, who commands in chiefs the fleets of Russia, has been ordered to St Petersburg to report the condition of the naval forces, and prepare for hostilities in the Black Sea. The armies of Sachen and Wittgenstein, in Besarabia, are said also to be in motion. The Russian hordes are concentrating for the march, and taking on advanced positions in front of the Pruth. The duke of Wellington is said to have urged every argument against this tremendous war, but in vain. No diplomacy could avert the storm, which seems ready to burst on Eastern Europe with unmitigated fury."

Fiscaal's Kantoor, den 16den Juny 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kennende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.